

- * حسین بالای سر علی، انگار دارد جان می‌دهد
راستی در این نیمروز، حسین بیشتر پیر شد یا زینب؟!
- * حالا دیگر سقا هم از نخلستان نیامد
- «با خا! ادرک اخاک...»
- حسین تا آن روز نشنیده بود که عباس، «برادر» صدایش
کند
- عباس هم رفت، خدا!
- * و آخرین جنگجو؛ حسین
لباس مادر را به سفارش زینب می‌پوشد
زینب،
پیشانی و گلوی برادر را بوسه باران می‌کند
- * ۱۲۰ نیزه، ۲۳ تیر، ۳۴ زخم شمشیر... این‌ها به کنار
آن‌چه برای حسین مهم است
هجوم وحشیان به خیام است
- «اگر دین تدارید، لاقل آزاده باشید»
- * - «وای پسرم، وای پسرم!...»
این صدای چیست که در سراسر این دشت سرخ، طین
انداخته؟!
- * کاروان زنان و کودکان؛ تاشام
نگاه همه آن بالاست. آن بالا، نوک نیزه‌ها...
- * - «جز زیبایی چیزی نیدم
ستون‌های کاخ بیزید می‌لرزید از این کلام زینب
- * و اینک... زمزمه مهدی
سلام بر او که ملانک تا ابد بارانی وجود اویند.^۱
- * ...
- * هفت محروم...
در نامه این زیاد آمده است:
«اب را بر کاروان حسین بینید،
نه، حتی یک قطره...»
- * شب...
- «بارانی باوفاتر از شما سراغ ندارم
اما بدانید؛ خورشید فردا چون به نیمه آسمان رسد، در این
دشت غوغای می‌شود.
- آن‌ها را بشما کاری نیست.
- عهد از دوش شما برداشتم... هر کس خواست بزود، بزود.»
- «نگو حسین! تو که ما را کشتن، نگو.»
- * این همه بوته خار را که نمی‌شود بی‌ریشه کرد
اما همین هم غنیمت است
شاید فردا رقیه سریع تر بزود.
- * روز دهم...
وهب، حر، زهیر، نافع، قیس، جون، مسلم، حبیب، سعید،
سوید، عابس...
هر بدرقه، بی‌برگشت
حکایت شوربیدگی‌ها و دلدادگی‌ها...
- * نخستین جنگجوی هاشمی؛ علی‌اکبر
شیوه‌ترین په رسول
خلقاً و خلقاً و منطبقاً
- «علی من، برو که خیلی زود سپرتاب می‌شوی از دست
جدت رسول خدا.»
- علی هم رفت، خدا، شاهدم باش.
- * از بالای تل، زینب به میدان نگاه می‌کند
- * باید رفت این راه را
به خاطر حرمت خانه خدا، و دعوتنامه کوفیان، و رویایی که
حسین از پیامبر دیده بود.
- «عزم عراق می‌کنیم.»
- * مسلم گریه کرد
خندیدند که: هی! مسلم گریه می‌کند!
مسلم اما سست‌عهدی کوفیان را فریاد می‌زد؛
- «حسین نیا... دیگر نیا...»
- * «یا علی! از خاک تفتیده و سرخ نینوا گفته
بودی،
گویی همین جاست.»
حسین سجده می‌کند....
- «مگر دشته از خون، این
شبزدگان را بیدار کند.»

۱. قسمتی از زیارت ناحیه مقدسه

چیزی کم از بخش تندار و بھاوی تو

سیده زهرا برحقی

